

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Karla Černína, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Frank Bold Advokáti, s.r.o.**
sídlem Údolní 567/33, Brno

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, Brno

za účasti: **Svaz měst a obcí České republiky**
sídlem 5. května 1640/65, 140 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 16. 1. 2018, č. j. ÚOHS-R0186/2017/VZ-01325/2018/323/Lva,

takto:

- I. Žaloba se zamítá
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Osoba zúčastněná na řízení (dále jen „zadavatel“) zahájila dne 11. 8. 2017 veřejnou zakázku na služby s názvem „Právní poradenství pro Centra společných služeb obcí II“ uveřejněním výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném režimu podle § 129 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek.
2. Žalobkyně proti zadávacím podmínkám podala námitky, kterým zadavatel nevyhověl. Žalobkyně se proto obrátila na žalovaného s návrhem na přezkoumání úkonů zadavatele ve smyslu § 250 zákona o zadávání veřejných zakázek. Žalovaný rozhodnutím ze dne 10. 10. 2017, č. j. ÚOHS-S0380/2017/VZ-28389/2017/542/EŠe, řízení o návrhu žalobkyně podle § 257 písm. d) zákona o zadávání veřejných zakázek zastavil. Dospěl k závěru, že k návrhu žalobkyně nebyl připojen doklad o doručení námitek zadavateli.
3. Napadeným rozhodnutím předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže rozklad žalobkyně zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

II. Obsah žaloby

4. Žalobkyně v podané žalobě namítla, že žalovaný postupoval v rozporu s § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek a nesprávně vyložil pojem „*doklad o doručení námitek*“. Výklad učiněný Krajským soudem v Brně v rozsudku ze dne 18. 10. 2017, č. j. 30 Af 97/2016-84, podle kterého neexistuje zásadní rozdíl mezi doložením doručení námitek prostřednictvím dodejky nebo skutečnostmi uvedenými v rozhodnutí o námitkách, odpovídá formálně i materiálně požadavku § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek a je zcela v souladu s důvodovou zprávou k zákonu.
5. Žalovaný nepřihlédl ke zjištěnému skutkovému stavu. Žalobkyně již v podaném rozkladu konstatovala, že doklad o doručení námitek k návrhu připojila. Jejich doručení dokládala tím, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách výslovně uvedl, že „*zadavatel obdržel od stěžovatele námitky*“. Řádnost a včasnost je pak potvrzena tím, že zadavatel o námitkách věcně rozhodoval. Žalovaný nesprávně vyžadoval, aby z dokladu o doručení námitek vyplývala přesná doba doručení (datum); tato povinnost jde nad rámec zákona.
6. Výklad zákona o zadávání veřejných zakázek zastávaný žalovaným, že v případě nedoručení dokladu o doručení námitek žalobkyni nelze vyzvat podle § 45 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, k doplnění návrhu, porušuje zásady správního řádu a je v přímém rozporu s účelem přezkumného řízení před žalovaným. Vnímat doklad o doručení námitek jako neodstranitelnou vadu je příliš formalistické a neumožňuje zjistit skutečný stav věci.
7. Žalobkyně proto navrhla, aby soud napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že podle § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek musí návrh zasílaný žalovanému před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku obsahovat doklad o doručení námitek zadavateli. Jde o podstatnou náležitost návrhu, jejíž absence zakládá neodstranitelnou vadu řízení. V jejím důsledku musí žalovaný správní řízení zastavit.
9. Žalovaný nemá pravomoc vést správní řízení stížené takovouto neodstranitelnou vadou. Pokud by pokračoval v řízení i přesto, že není naplněna jedna z podmínek řízení, uplatňoval by svou pravomoc nad rámec zákona. Navrhovatel se podáním vadného návrhu sám vystavil následku, který zákon předpokládá, a sice zastavení správního řízení.

10. Žalovaný nesouhlasí s tím, že řádné a včasné doručení námitek je prokázáno rozhodnutím zadavatele o námitkách, v němž byly námitky věcně vypořádány. Judikatura Krajského soudu v Brně týkající se této problematiky (např. rozsudky ze dne 18. 10. 2017, sp. zn. 30 Af 97/2016, či ze dne 18. 10. 2017, sp. zn. 30 Af 118/2016) nevyžaduje, aby dokladem o doručení námitek byla výlučně jen doručka; připouští i jiné důkazní prostředky. Z dokladu o doručení však musí být patrné, zda a kdy byly zadavateli námitky doručeny. Tato výjimka (kdy funkci dokladu o doručení námitek může zastávat rozhodnutí o námitkách) je omezena pouze na ty případy, kdy je v rozhodnutí o námitkách výslovně uvedeno datum doručení námitek zadavateli. K tomu ovšem v šetřeném případě nedošlo. Žalovaný tedy nevyžadoval jen jeden určitý typ dokladu (např. doručku), ale byl ochoten akceptovat i jiný doklad, ze kterého by bylo patrné, zda a kdy byly námitky zadavateli doručeny. Takový doklad však k návrhu připojen nebyl, proto žalovaný správní řízení zastavil.
11. Rozhodující skutkovou okolností pro šetřený případ tedy je, že žalobkyně nedoručila společně s návrhem na zahájení řízení zákonem požadovaný doklad o doručení námitek (bez ohledu na typ tohoto dokladu). Absence tohoto dokladu odůvodňuje zastavení řízení sama o sobě, bez ohledu na to, zda námitky byly ve skutečnosti podány či nikoliv.
12. Žalovaný zdůrazňuje, že žalobkyni nikdo nebránil, aby podala návrh řádně a včas, způsobem, jaký zákon vyžaduje. Podáním vadného návrhu se žalobkyně sama vystavila zákonem předpokládanému následku, jímž je zastavení správního řízení. Pokud se zákonodárce rozhodl určitým způsobem omezit přístup k přezkumnému orgánu tím, že vedení správního řízení činí v určitých případech závislým na tom, zda navrhovatel předloží určité typy dokumentů, nelze tuto „překážku“ považovat za příliš formalistickou či vybočující z mezí spravedlnosti. I čl. 36 odst. 1 Listiny používá formulaci, že se každý může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Zákon v tomto případě stanovil určitý postup, který však žalobkyně nedodržela. Tím způsobila, že se žalovaný nemohl jejím návrhem věcně zabývat.
13. Navrhl proto, aby soud žalobu zamítl.

IV. Osoba zúčastněná na řízení a další vyjádření účastníků řízení

14. Dne 5. 4. 2018 uplatnil Svaz měst a obcí České republiky (zadavatel) práva osoby zúčastněné na řízení. K věci samé se nevyjádřil.
15. Žalobkyně v replice ze dne 4. 7. 2018 setrvala na své argumentaci uplatněné v žalobě. Doplnila, že smyslem požadavku na předložení dokladu o doručení námitek zadavateli je potvrdit, že navrhovatel nejprve řešil věc se zadavatelem, než se obrátil na žalovaného. Možnost obrany je totiž koncipována tak, že se uchazeč v zadávacím řízení musí nejprve obrátit na zadavatele prostřednictvím námitek a až poté se případně může obrátit na správní orgán. Cílem úpravy je dát zadavateli možnost své pochybení napravit, resp. revidovat svůj postup. V případě žalobkyně je z dodaných příloh k návrhu zjevné, že námitky byly včas podány a že je zadavatel rozhodnutím zamítl. Všechny předpoklady pro podání návrhu ke správnímu orgánu tak byly splněny. Není nutné znát přesné datum doručení námitek zadavateli, jak vyžaduje žalovaný. Podstatná skutečnost vyplývající z rozhodnutí o námitkách totiž je, že dodavatel doručil zadavateli námitky včas. Až poté, co je zadavatel námitky zamítl, obrátila se žalobkyně s návrhem na přezkum postupu zadavatele na žalovaného. Jazykovým výkladem nelze dovodit, že doklad musí obsahovat informaci o přesném datu doručení námitek. Ani teleologickým výkladem nelze dojít k závěru, že účelem ustanovení § 251 zákona o zadávání veřejných zakázek je znalost přesného data doručení námitek. Účelem ustanovení je zabezpečit, aby správní orgán projednal jen ty návrhy, u nichž dodavatel řádně vyčerpal předchozí obranu u zadavatele. Pohledem obou dvou typů výkladů lze dospět k závěru, že doložení přesného data doručení námitek není zákonem vyžadováno.

16. Žalovaný následně podal dupliku ze dne 10. 9. 2018, v níž zopakoval závěry obsažené ve vyjádření k žalobě. Na ni reagovala žalobkyně vyjádřením ze dne 3. 10. 2018, v němž setrvala na svojí dosavadní argumentaci.

V. Řízení před soudem

17. Soud rozsudkem ze dne 30. 1. 2020, č. j. 30 Af 31/2018-91, zrušil rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 16. 1. 2018, č. j. ÚOHS-R0186/2017/VZ-001325/2018/323/Lva, a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl k závěru, že návrh na přezkoumání úkonů zadavatele musí kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahovat i speciální náležitosti vyplývající ze zákona o zadávání veřejných zakázek, mimo jiné doklad o doručení námitek zadavateli. Dokladem přitom podle soudu nemusí být nutně formální doklad stvrzující datum doručení námitek, ale postačuje jakýkoliv doklad, z něž lze seznat, že námítky byly zadavateli doručeny. Soud se ztotožnil s argumentací žalobkyně, že smyslem a účelem požadavku na doložení dokladu o doručení námitek zadavateli je podle zákona o zadávání veřejných zakázek, aby žalovaný získal jistotu, že před podáním návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele proběhlo řízení podle § 241 a násl. zákona o zadávání veřejných zakázek. Účelem dokladu o doručení je tedy prokázat, že navrhovatel před podáním návrhu na zahájení správního řízení vyčerpal možnost nápravy přímo u zadavatele podáním námitek.
18. Proti tomuto rozsudku brojil žalovaný kasační stížností, které Nejvyšší správní soud vyhověl a rozsudkem ze dne 12. 9. 2022, č. j. 4 As 60/2020-48, zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Shledal, že se soud dopustil pochybení při výkladu § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek a nesprávně uzavřel, že rozhodnutí o námitkách, v němž není uvedeno konkrétní datum jejich doručení zadavateli, lze považovat za vyhovující doklad o doručení námitek podle daného ustanovení.
19. Poté, co byla věc krajskému soudu vrácena k dalšímu řízení, umožnil účastníkům reagovat na závěry vyslovené v rozsudku Nejvyššího správního soudu. Žalobkyně v podání ze dne 17. 10. 2022 uvedla, že požadavek na doložení dokladu o doručení obsahujícího datum doručení je výrazem přepjatého formalismu, který umožňuje žalovanému vyhnout se věcnému posuzování stížností. Požádala proto, aby soud předložil Ústavnímu soudu návrh na zrušení ustanovení § 257 písm. d) zákona o zadávání veřejných zakázek pro jeho rozpor s čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod České republiky („Listiny“). Je přesvědčena, že dané ustanovení v nepřijatelné míře zasahuje do práva žalobkyně účastnit se v rámci své podnikatelské činnosti veřejných zakázek. Požadavek na doložení doručení s datem doručení považuje za protiústavní, neboť účastníky zatěžuje bezúčelnou formální povinností. Svůj návrh žalobkyně rozvedla v podání ze dne 31. 10. 2022. Doplnila, že ustanovení § 257 písm. d) zákona o zadávání veřejných zakázek zasahuje také do práva vlastnit majetek zakotveného v čl. 11 Listiny. Za situace, kdy by její námítky vůči zadávacímu řízení byly shledány důvodnými, mohla by v zadávacím řízení být úspěšná a získat zakázku. Argumentaci obsaženou ve zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu považuje za zcela neproporcionální a protiústavní, jež má za následek znemožnění věcného projednání věci. Žalovaný se k návrhu žalobkyně na zrušení ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek vyjádřil přípisem doručeným soudu dne 23. 12. 2022, tedy až po okamžiku vydání tohoto rozsudku. Návrh žalobkyně na zrušení předmětného ustanovení Ústavním soudem pokládal za neopodstatněný.

VI. Posouzení věci soudem

20. Soud rozhodl o žalobě bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“).
21. Dospěl k závěru, že **žaloba není důvodná**.

22. Soud se nejprve zabýval námitkou nesprávné interpretace § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek [bod VI. A) rozsudku] a následně hodnotil námitku absence výzvy k odstranění nedostatků návrhu [bod VI. B) rozsudku].

VI. A) Námitka nesprávné interpretace § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek

23. Stěžejní otázkou v projednávané věci je posouzení, zda žalobkyně ke svému návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele přiložila doklad, který lze považovat za „*doklad o doručení námitek zadavateli*“.
24. Podle § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek *musí návrh vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovatel vznikla nebo broží újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o zadávacím řízení. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.*
25. Z výše citovaného ustanovení vyplývá, že návrh na přezkoumání úkonů zadavatele musí kromě obecných náležitostí podání podle správního řádu obsahovat i speciální náležitosti vyžadované zákonem o zadávání veřejných zakázek, mj. „*doklad o doručení námitek zadavateli*“. Bližší požadavky na podobu tohoto dokladu zákon neuvádí.
26. Jak již soud shrnul ve svém prvním rozsudku z 30. 1. 2020, podobou „*dokladu o doručení námitek zadavateli*“ se správní soudy již v minulosti zabývaly ve vztahu k přechozí právní úpravě (§ 114 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách), která je v tomto požadavku totožná s § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek. Z judikatury týkající se § 114 odst. 3 zákona o veřejných zakázkách, je proto možné vycházet i za současné právní úpravy.
27. V rozsudku ze dne 18. 10. 2017, č. j. 30 Af 97/2016-84, Krajský soud v Brně k povaze „*dokladu o doručení námitek zadavateli*“ podle § 114 odst. 3 ve spojení s § 117a písm. d) zákona o veřejných zakázkách vyslovil, že při absenci zákonné definice toho, co se rozumí dokladem o doručení námitek zadavateli, je třeba za takový doklad považovat v zásadě jakýkoli doklad (např. rozhodnutí o námitkách v návaznosti na podací lístek pošty), z něhož lze bez důvodných pochybností osvědčit okolnosti řádného doručení námitek zadavateli. Obdobně podle rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17. 10. 2018, č. j. 31 Af 27/2017-382, může být dokladem o doručení vše, co vede k naplnění smyslu a účelu ustanovení § 114 odst. 3 zákona, tj. k prokázání řádného a včasného podání námitek zadavateli, včetně toho, kdy k němu došlo a od jakého okamžiku je potřeba počítat běh odpovídajících zákonných lhůt.
28. Dále v rozsudku ze dne 18. 10. 2017, č. j. 30 Af 118/2016-63, Krajský soud v Brně dovodil, že žalovaný měl jako doklad o doručení námitek akceptovat také rozhodnutí zadavatele o námitkách, v němž byl den doručení námitek výslovně uveden. S uvedeným názorem se plně ztotožnil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 11. 2018, č. j. 9 As 369/2017-46. Podotkl, že není vyloučeno, aby bylo doručení námitek v souladu s principem volného hodnocení důkazů prokázáno právě rozhodnutím o námitkách. Podle Nejvyššího správního soudu „*rozhodnutí o námitkách nelze považovat za autoritativní akt orgánu veřejné moci. To však neznamená, že by důkazní hodnota rozhodnutí o námitkách byla bezvýznamná či automaticky nižší než hodnota důkazů jiných.*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 10. 2018, č. j. 9 As 364/2017-47).
29. Z výše uvedené judikatury vyplývá, že dokladem o doručení námitek zadavateli nemusí nutně být formální doklad stvrzující přesný čas doručení námitek, ale postačuje jakýkoliv doklad naplňující smysl a účel § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek. S uvedenými východisky se Nejvyšší správní soud v bodě 28 zrušujícího rozsudku č. j. 4 As 60/2020-48 ztotožnil. Zdůraznil však, že smyslem a účelem § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek je, aby bylo postaveno na jisto, zda doručení námitek zadavateli bylo řádné a včasné. Podle Nejvyššího

správního soudu přitom takový účel bez uvedení data doručení v dokladu o doručení námitek nemůže být naplněn (viz zejm. bod 38 rozsudku č. j. 4 As 60/2020-48).

30. Ze správního spisu vyplývá, že návrh žalobkyně na přezkoumání úkonů zadavatele ze dne 19. 9. 2017 byl žalovanému doručen dne 21. 9. 2017 prostřednictvím datové schránky. K návrhu byly připojeny tyto přílohy: námitky proti zadávacím podmínkám ze dne 25. 8. 2017, rozhodnutí zadavatele o námitkách stěžovatele ze dne 8. 9. 2017, seznam dobrovolných svazků obcí a doklad o zaplacení kauce ze dne 18. 9. 2017. V rozhodnutí o námitkách zadavatel uvádí, že přezkoumává námitky žalobkyně ze dne 25. 8. 2017. Údaj o datu, kdy byly zadavateli námitky doručeny, rozhodnutí neobsahuje. O tom, že den 25. 8. 2017 nelze chápat jako den doručení námitek, svědčí doklad o doručení námitek zadavateli, jež žalobkyně předložila v rámci doplnění rozkladu. Z něj je patrné, že námitky byly zadavateli doručeny dne 28. 8. 2017.
31. Podle Nejvyššího správního soudu „*smyslem a účelem dokladu o doručení námitek zadavateli je prokázání nejen řádného, ale i včasného doručení námitek zadavateli. (...) Jinými slovy, doklad o doručení námitek (ať již má jakoukoliv formální podobu), má-li prokazovat včasné uplatnění námitek u zadavatele, musí obsahovat mimo jiné údaj o datu doručení námitek zadavateli*“ (viz bod 38 rozsudku č. j. 4 As 60/2020-48). Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že „[v] nyní projednávané věci však žalobkyně nedoložila ke svému návrhu žádný takový doklad, který by obsahoval konkrétní datum doručení námitek zadavateli. Nemohlo jím být ani rozhodnutí o námitkách, neboť ani to datum doručení námitek zadavateli neobsahovalo.“ Podle Nejvyššího správního soudu není ani možné předpokládat, že pokud zadavatel neodmítl námitky podle § 245 odst. 3 písm. b) zákona o zadávání veřejných zakázek a věcně je přezkoumal, došlo k jejich včasnému podání. Nelze totiž vyloučit, že v rámci řízení o námitkách došlo k pochybení ze strany zadavatele. Posouzení včasnosti podání námitek v souladu s § 257 písm. h) zákona o zadávání veřejných zakázek, náleží žalovanému. Ten si má sám posoudit, zda námitky byly u zadavatele uplatněny řádně a včas, bez ohledu na to, zda včasnost podání námitek byla hodnocena dříve zadavatelem. Doklad o doručení námitek zadavateli je proto nezbytnou listinou, bez níž nelze postup zadavatele meritorně přezkoumat (v podrobnostech viz body 40 a 41 rozsudku č. j. 4 As 60/2020-48).
32. V daném případě žalobkyně Tato skutečnost se změnila až po doplnění rozkladu žalobkyní, kdy doložila doklad o doručení námitek zadavateli, ovšem dané doplnění v řízení o rozkladu již nemohlo mít vliv na změnu závěru o zastavení řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele.
33. Soud tak uzavírá, že žalobkyně k návrhu na zahájení řízení nepředložila žádný doklad, z něhož by bylo možné seznat konkrétní datum doručení námitek zadavateli. Její návrh proto nesplňoval náležitosti podle § 251 odst. 1 zákona o zadávání veřejných zakázek (z důvodu absence dokladu o doručení námitek zadavateli).
34. Námitka tak není důvodná.

VI. B) Námitka absence výzvy k odstranění nedostatků návrhu

35. Žalobkyně dále uváděla, že žalovaný postupoval v rozporu se zásadami správního řízení, pokud ji nevyzval k odstranění vad návrhu (dodatečného doložení dokladu o doručení námitek zadavateli) a řízení bez dalšího zastavil.
36. K tomu soud opakuje, že absence dokladu o doručení námitek je podle § 257 písm. a) zákona o zadávání veřejných zakázek neodstranitelnou vadou návrhu. Jestliže žalobkyně k návrhu nepřipojila v zákonem stanovené lhůtě doklad o doručení námitek zadavateli, postupoval žalovaný v souladu se zákonem, pokud ji nevyzval k odstranění vad návrhu a řízení o návrhu zastavil s odkazem na § 257 odst. d) zákona o zadávání veřejných zakázek. Dále k danému soud v podrobnostech odkazuje na vypořádání námitky v rozsudku ze dne 30. 1. 2020, č. j. 30 Af 31/2018-91 a na bod 43 rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 60/2020-48).
37. Námitka tak není důvodná.

VII. Závěr a náklady řízení

38. Soud se neztotožnil se žalobkyní, že shora interpretovaná ustanovení zákona o zadávání veřejných zakázek nejsou ústavně konformní. Domnívá se totiž, že § 251 odst. 1 ve spojení s § 257 písm. d) zákona o zadávání veřejných zakázek lze vyložit ústavně konformním způsobem. O něj se pokusil ve svém prvním rozsudku, který však byl následně překonán závěry Nejvyššího správního soudu vyslovenými v rozsudku č. j. 4 As 60/2020-48, jimiž je soud v nyní projednávané věci vázán. Spatřuje-li žalobkyně v závěrech soudu porušení svých základních práv, je oprávněna podat proti nynějšímu rozsudku ústavní stížnost a společně s ní návrh na zrušení určitého zákonného ustanovení, jehož uplatněním nastala skutečnost, která je předmětem ústavní stížnosti, pokud odporuje ústavnímu pořádku (viz nálezn Ústavního soudu ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. III. ÚS 926/19).
39. Na základě výše uvedených závěrů soud zamítl žalobu žalobkyně jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
40. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Soud proto rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení nepřiznává.
41. Výrok o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost. Současně neshledal, že by byly dány důvody hodné zvláštního zřetele pro přiznání práva na náhradu jejich dalších nákladů řízení (ostatně osoba zúčastněná na řízení ani náhradu nákladů řízení nepožadovala).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je kasační stížnost přípustná (§ 102 s. ř. s.) Nepřípustná je však taková kasační stížnost, na níž dopadají výluky z přípustnosti stanovené v § 104 s. ř. s.

Kasační stížnost lze podat ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. prosince 2022

Mgr. Milan Procházka v. r.
předseda senátu